

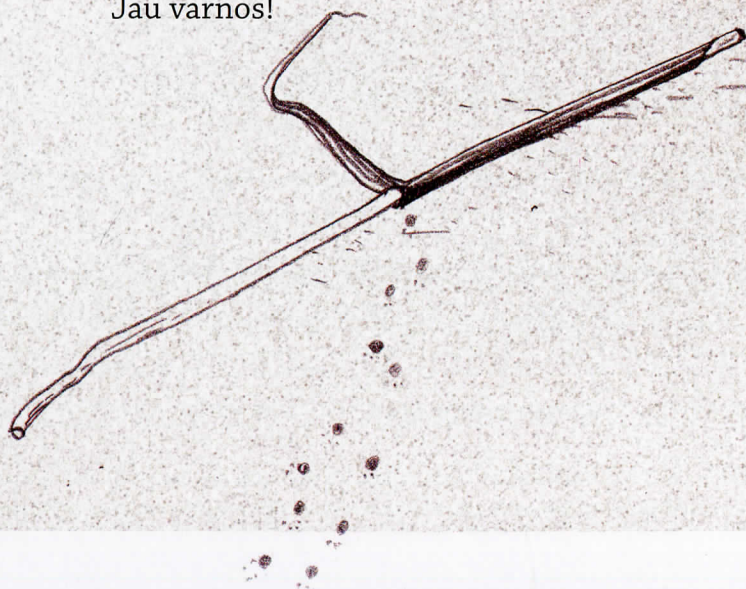
VARNA IR ŠIAUDAS

Stebi varnos protinga akis
Aukšninį šiaudą
Ant sniego.

Pelytės smulkutis pėdsakas
Urvelin nubėgo...

Aplinkui – nei šunio,
Nei katino
Ir žmogaus nė vieno.

Plasteli juodas sparnas,
Prasižioja snapas
Ir auksinis kviečio šiaudas –
Jau varnos!

VABALAS DĖŽUTĖJE

Kas girdėjo?
Negirdėjo?
Į dėžutę kas įdėjo
Vabalą,

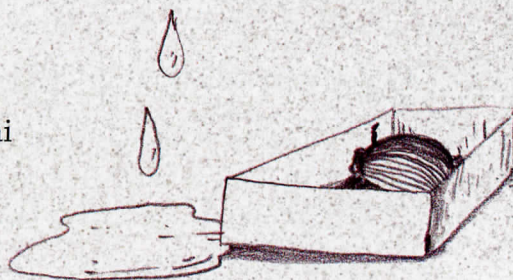
Kuris krebždėjo
Visą naktį,
Visą ilgą,

Eidamas per lieptą –
Smilgą,
Permestą per pieno upę,

Kuri nuo Rainio
Ilgo ūso
Nutekėjo?

Kas regėjo?
Neregėjo,

Kaip maži pirščiukai
Vabalą
Dėžutėn dėjo.

LAIKRODIS

Laibos laikrodžio kojelės,
Bet nubėga ilgą kelią –

Nuo pat ryto lig nakties.
Nepavargdamas tiksės

Dar ir naktį, kai mėnulis,
Nepaklysta, kryptį turi

Vis tą pačią – rateliu.
Jam turbūt keliaut smagu:

Tartum karuselėj supas
Linksmas mūsų laikrodukas.

